

רעפ 23068-08-24 - פארס אל הואשלה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 23068-08-24

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

העורר: פארס אל הואשלה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 39307-07-24 מיום
25.7.2024 שניתנה על ידי כבוד השופט עמית
כהן

בשם העורר:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט עמית כהן) מיום 25.7.2024 בעמ"ת 39307-07-24, במסגרתה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע מיום 7.7.2024 במ"ת 28925-05-24 (כב' השופט איתן אמנו), בה דחה על הסף, ללא דיון במעמד הצדדים, את בקשתו לשינוי תנאי מעצר הבית בו הוא מצוי, כך שיוכל לצאת לעבודה.

כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי אינו נמנה על החריגים הללו, שכן טענותיו של המבקש עוסקות בענייני האישי גרידא. למעלה מן הצורך אבהיר, כי לא נפל כל פגם מהותי בהחלטות בתי המשפט קמא.

עמוד 1

טענתו העיקרית של המבקש ממוקדת באופן בו בחר בית משפט השלום לתת את ההחלטה בבקשתו לעיון חוזר בתנאי מעצרו - מבלי שערך דיון במעמד הצדדים, ועל דרך של החלטת 'פתקית' - אשר פגע, לדבריו, בזכותו להליך הוגן. ואולם, כפי שהמבקש עצמו מציין, פסיקתו של בית משפט זה הבהירה כי החובה לערוך דיון בבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר קמה "רק אם מתקיימים לכאורה התנאים לקיום עיון חוזר" (ראו בש"פ 3827/22 לוי נ' מדינת ישראל (20.6.2022)). כן ראו בש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.11.2018)). הן בית המשפט השלום, הן בית המשפט המחוזי (אשר קיים דיון במעמד הצדדים), סברו כי תנאים אלו, המנויים בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, אינם מתקיימים בענייננו: המבקש לא הראה, אף לא ברמה לכאורית, כי "נתגלו עובדות חדשות" או כי "נשתנו נסיבות" באופן המצדיק את שינוי תנאי מעצרו. כמו כן, בניגוד לנטען על ידו, נקבע כי לא "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" בדבר תנאי מעצרו, שכן הבקשה הוגשה אך כחודש וחצי בלבד לאחר שחרור המבקש למעצר בית מלא בתנאים מגבילים. בהינתן זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי שקילת פרק זמן קצר זה לצד "המסוכנות הגבוהה המיוחסת ל[מבקש], ביחד עם התנהלותו וניסיון לשבש את החקירה" מלמדת כי לא נפלה טעות בקביעת בתי המשפט קמא שלא התקיימו לעת הזו התנאים להגשת בקשה לעיון חוזר. קביעות פרטניות אלה נראות מבוססות לגופן, ובוודאי, אין לומר כי נפלה בהן טעות מהסוג המצדיק התערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

הבקשה נדחית איפוא.

ניתנה היום, ח' אב תשפ"ד (12 אוגוסט 2024).